

Publicerad 2009-06-16 01:28 av Bozica

Din lycka

Jag avundas dig din lycka, jag avundas dig din själ. Du som lever för dagen. Du som andas ut igår. Du som målade inledningen i mitt nya kapitel med regnbågens färger. Du som fann mig djupt nere i mörkret.

Förlorad till intet, såld till mörkret. Där jag låg helt hjälplös. Du som lärde mig att älska, du som lärde mig sanningen. Men så hände det något. Du tappade fattningen och vände allt till en tvärtom värld. Jag letade sakta efter dina fingrar och höll ett stadigt grepp om dem. Du talade om en bekant värld under ytan, döden.

Jag förvandlades till en superkvinna och viskade sakta "ditt liv är inte att tas, det är mitt att försvara".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bozica med Poeter.se id #27520 innehar upphovsrätten